

Οπτ Παναγιώτης Τσάκος

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΑΓΕΣ

Θα αντέξει η ναυτιλία;

Ο καπετάνιος Παναγιώτης Τσάκος και πρόεδρος του ομώνυμου Ομίλου σε ετήσια εκδήλωση της εταιρείας του μοιράστηκε τους προβληματισμούς του σχετικά με την πρωτόγνωρη κρίση που μαστιάζει τη χώρα. Βασικό ζητούμενο η δυνατότητα της ελληνικής ναυτιλίας να κρατήσει τον πρωτεύοντα ρόλο της παγκοσμίως. Η συνεχής επιμόρφωση και η διατήρηση της ανταγωνιστικότητας αντίδοτο στην κρίση. Παρατίθεται η ομιλία του κ. Τσάκου

«**Θ**α ήθελα να εκφράσω κάποιες σκέψεις μου για την κατάσταση που ζούμε και τους καιρούς που περνάμε. Η χρονιά που πέρασε ήταν μία δύσκολη χρονιά για όλο τον κόσμο, για την πατρίδα μας δε ακόμα δυσκολότερη. Για τη ναυτιλία επίσης. Η κρίση που έπληξε τη χώρα μας και μας απασχολεί τόσο καιρό δεν είναι μία συνηθισμένη, περαστική κρίση. Ούτε η κρίση που περνάει η δουλειά μας είναι μία από τις συνηθισμένες κρίσεις που σύντομα θα περάσουν. Φοβούμαι – και όσοι με γνωρίζουν ξέρουν ότι ο μόνος μου φόβος είναι ο φόβος του φόβου – πως η κρίση τούτη είναι κάτι το πρωτόγνωρο. Η οικονομική κρίση που περνάει ο κόσμος και η πατρίδα μας δεν είναι μόνο οικονομική είναι κρίση αξιών, θεσμών και αρχών, μια κρίση πολύ σοβαρότερη από κάθε προηγούμενη και διόλου συνηθισμένη. Για την κρίση που περνάει η

πατρίδα μας μπορούμε – και είναι εύκολο – να κακίζουμε και να κατηγορούμε όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό μας. Εγώ θα πρέπει να σας πω ότι είμαι από εκείνους που δεν συμφωνούν μ' αυτή την εύκολη απάντηση, γιατί θυμάμαι από τα παιδικά μου χρόνια πόσο βασανισμένη, πόσο τυραννισμένη, πόσο πολύ πιεσμένη ήταν η ζωή μας και πόσο γεμάτη δυσκολίες και ανέχειες. Από αυτό το σημείο, λοιπόν, φτάσαμε να ζούμε σήμερα, ή τουλάχιστον μέχρι πριν από μερικά χρόνια, επί δεκαετίες, σαν να είμαστε ο πλουσιότερος λαός της Ευρώπης – για να μην πω του κόσμου. Είχαμε τις πιο ακριβές τιμές με την πιο μικρή παραγωγή, με τις πιο πολλές αργίες και τις πιο λίγες ώρες εβδομαδιαίας εργασίας. Δεν ξέρω πώς νομίζαμε ότι δικαιούμαστε να πιστεύουμε πως αυτό θα συνεχιζόταν επί μακρόν. Αυτά πληρώνουμε τώρα. Για να μην αναφερθώ στα θέματα της παιδείας και τις δυσκολίες που δημιουργούν εκεί οι διάφορες παρατάξεις.

Για να μην αναφερθώ στα θέματα των συντεχνιών και των λοιπών κλειστών και μη κλειστών επαγγελμάτων, πράγματα τα οποία, βέβαια, με τη βοήθεια του Θεού και τη σωφροσύνη των ανθρώπων της θάλασσας εμείς εν πολλοίς τα έχουμε αποφύγει. Γι' αυτό η μερίδα της ελληνικής κοινωνίας που υπηρετεί τη ναυτιλία τόσο στα πλοία όσο και στα γραφεία έχει επηρεαστεί ελάχιστα από την εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση που περνάει ο υπόλοιπος κόσμος.

Εδώ, βέβαια, δημιουργούνται δύο δυσκολίες, δύο ερωτήματα που πρέπει να απαντήσουμε. Θα μπορέσει η ναυτιλία να συνεχίσει στο απυρόβλητο, σαν όαση μέσα σ' ένα περιβάλλον τόσο οδυνηρό, όταν όλοι οι άνθρωποι δίπλα μας υποφέρουν και στερούνται τα πάντα; Θα μπορέσουμε εμείς να συνεχίσουμε να διάγουμε τον όμορφο και ανάλαφρο βίο μας, λες κι εμάς δεν μας αφορά το θέμα; Και θα μπορέ-